

Struisvogels, lafaards en onverstoorbare wetenschappers

Posted on 10 juli 2021 by Eduard Bomhoff

Deze column gaat over onverstoorbare wetenschappers, want daar kunnen we van leren – dit keer over de kosten en baten van immigratie. Dankzij hen gaat het goed met de Uil van Minerva, ook aan de Universiteit van Amsterdam.

Maar: er zijn ook lafaards en struisvogels, want een universitaire titel geeft geen bescherming tegen het *woke*-virus. Dat virus lijkt zich speciaal te verspreiden in slecht geventileerde academische gebouwen waar de vensters naar de echte wereld gesloten blijven.

Hartog geschoffeerd

Toen prof. Joop Hartog, lid van de Koninklijke Academie en gerenommeerd econoom, eerder dit jaar met drie collega's een studie uitbracht over de kosten van immigratie, werd hij geschoffeerd door verschillende universitaire managers en zelfs door twee collega's. Het rapport had voor de omvangrijke data-analyse steun ontvangen van Forum voor Democratie (politieke partijen hebben een budget voor

conferenties, onderzoek en dergelijke. Als ze het niet opmaken, vervalt het).

Prof. Hartog moest op het strafbankje; hij zou al zijn resterende faciliteiten als emeritus-hoogleraar kwijtraken, niet meer welkom zijn en geen promovendi meer mogen helpen. Die vieze woke-wind woei weer over, en prof. Hartog noemde het incident zo verzoenend mogelijk 'een lachertje'.

Zeshonderd struisvogels

Struisvogels hebben ze ook aan de Universiteiten. Zeshonderd van hen tekenden een verklaring voor 'een eind aan ieder racisme, een einde aan al het koloniaal geweld' en dachten dat het niet zou opvallen wanneer de staat Israël het enige voorbeeld bleef dat met name wordt genoemd.

Maar dat valt natuurlijk wel op bij al het geweld, racisme en onderdrukking in Myanmar, Xinjiang, Ethiopië, en in het Midden-Oosten waar Israël beter scoort op alle indices voor persvrijheid, democratie en corruptie dan de buurlanden. 1,6 miljoen Arabieren zijn staatsburger in Israël; 0 Joden in Saudi-Arabië, om het even samen te vatten.

Toch kiezen de 600 voor eenzijdige steun voor Palestina wat nog steeds pensioenen uitkeert voor elke familie met een 'martelaar' die zichzelf bij een bushalte in Israël opblaast met explosieven, en aan kinderen aardrijkskunde leert uit een atlas waarin Israël niet op de kaart staat. Of dat antisemitisme moet heten weet ik niet, maar het komt in de buurt. Zulke struisvogels denken misschien dat we in eigen land ook selectief moeten zijn met de feiten.

Immigratie is peperduur

Nu terug naar de nuttige wetenschap. Het rapport van Joop Hartog c.s. geeft een update van een eerdere studie van het Centraal Planbureau uit 2003 naar de kosten en baten van immigratie voor het budget van de overheid. Het gaat dan om de kosten van onderwijs, uitkeringen en pensioenen, afgezet tegenover de baten van de betaalde belastingen en premies.

Zo beschouwd zijn de kosten veel groter dan de baten. Wat de kosten betreft komen bovenop de miljarden-tekorten voor de schatkist in het rapport van prof. Hartog c.s. nog de nadelen van congestie door toename van de bevolking in een

druk, klein land (www.janlatten.nl).

Drie mogelijke baten, of toch ook niet?

Drie mogelijke baten van immigratie blijven buiten beschouwing. Allereerst: asielzoekers die in hun eigen land bedreigd werden. Toen Angela Merkel in 2015 zei: 'Wir schaffen das', dacht ze niet aan tekort of overschot op de Duitse begroting maar aan het redden van gevluchte Syriërs.

Ook: sectoren van de Nederlandse economie die steunen op (tijdelijke) immigranten, zoals cranberries op Texel, asperges in Limburg, en kassen in het Westland. Tenslotte: comfort en gemak voor de Nederlanders vanwege goedkope verse cranberries, asperges en tomaten.

Dat derde voordeel moet wel worden afgewogen tegen het verlies van de Nederlanders die misschien asperges hadden willen steken maar niet aan de bak komen vanwege goedkopere buitenlandse werkers. Samenvattend suggereert de research: de enige belangrijke baat van de Nederlandse immigratie is de hulp aan buitenlanders in nood.

Achterstanden gaan niet zomaar over

Het rapport waarschuwt tegen de gemakkelijke veronderstelling dat immigratie van laaggeschoolde mensen alleen tijdelijk problemen van aanpassing geeft. Het is niet waar dat de tweede en derde generatie immigranten met laagopgeleide ouders allemaal de achterstand snel inhalen.

Kinderen met een herkomst uit Marokko, Turkije en Suriname scoren ook in de derde generatie gemiddeld nog ver onder het gemiddelde op de Cito-toets van 2018 (voor Covid-19), en nauwelijks beter dan hun ouders. Het is alleen jammer dat het rapport geen uitsplitsing geeft over jongens en meisjes – internationale research laat zien dat dochters van immigranten vaak sneller school-achterstand inhalen dan hun broers.

Lage Cito-score kan ook betekenen: meer

misdaad

Een slechte Cito-toets betekent niet alleen een zwaar en moeilijker bestaan met een laag inkomen, meer risico op uitval, hogere medische kosten en weinig afgedragen belasting aan de schatkist, maar voor sommige groepen immigranten ook een hogere kans op kosten aan politie, justitie en de gevangenis. Het rapport schat dat voor immigranten uit Indonesië en uit Oost-Azië die kosten heel gering zijn, maar dat ze voor Marokko en de Antillen oplopen tot 100.000 euro per persoon.

Blijven wegkijken?

Ik heb geen enkele deskundigheid op het gebied van criminaliteit. Maar in een week dat de voorzitter van een politiebond na het neerschieten van Peter R. de Vries in wanhoop uitroept 'dat de georganiseerde misdaad uit de hand is gelopen en politici en mensen bij de politie en het Openbaar Ministerie aan de lopende band worden bedreigd', heb ik een vraag aan de lafaards en de struisvogels: is het beter om zulke cijfers over Cito-toets en criminaliteit zorgvuldig te delen omdat die helpen om problemen goed onder ogen te zien?

Of moet Nederland doorgaan met feiten te verdoezelen omdat een niet-woke politieke partij daar misschien mee aan de haal gaat op een manier die de lafaards en de struisvogels niet bevalt?